

6) Szósty zarzut dotyczy braku uzasadnienia z naruszeniem obowiązku uzasadnienia zgodnie z art. 296 TFUE.

zostały spełnione w stosunku do skarżącej zgodne z zaskarżonymi, rozporządzeniem i decyzją, z 2010 r. formalne kryteria wskazania lub, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, ustalając czy kryteria te zostały spełnione czy nie.

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2011 r. — Sina Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-15/11)

(2011/C 72/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sina Bank (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności pkt 8 części B załącznika VIII do rozporządzenia nr 961/2010⁽¹⁾, w zakresie w jakim dotyczy on skarżącej;

— stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w piśmie Rady z dnia 28 października 2010 r.;

— stwierdzenie, że pkt 8 części B załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu⁽²⁾ nie ma zastosowania, w zakresie w jakim dotyczy on skarżącej;

— stwierdzenie, że art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 961/2010 nie ma zastosowania do skarżącej;

— stwierdzenie, że art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2010/413/WPZiB nie ma zastosowania do skarżącej;

— stwierdzenie, że poza własnymi kosztami postępowania, Rada pokrywa koszty poniesione przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi cztery zarzuty na poparcie swej skargi.

1) Zarzut pierwszy, w ramach którego skarżącą twierdzi, że nie

2) Zarzut drugi, w ramach którego skarżącą twierdzi, że wskazanie jej jest niezgodne z zasadą równości traktowania;

— skarżącą była nierówno traktowana w porównaniu z innymi bankami irańskimi;

— skarżącą była nierówno traktowana w porównaniu z innymi bankami irańskimi, które figurują w wykazie, zarówno rozporządzenia jak i decyzji z 2010 r.

— skarżącą była nierówno traktowana w porównaniu z „Daftar” i Fondation Mostaz'afan.

3) Zarzut trzeci, w ramach którego skarżącą twierdzi, że nie poszanowano jej prawa do obrony i że nie spełniono wymogu przedstawienia uzasadnienia sankcji, ze względu na to że:

— skarżącą nie otrzymała żadnej informacji od Rady, aby móc ukazać swoje stanowisko, za wyjątkiem składającego się z dwóch linijek lakonicznego, ogólnego i nieprecyzyjnego uzasadnienia;

— mimo faktu, iż skarżącą wystosowała do Rady szczegółowe zapytania o udzielenie informacji w odniesieniu do jej wskazania, Rada nie udzieliła odpowiedzi ani skarżącej ani też nie odpowiedziała na pisma jej adwokatów;

— sytuacja ta powoduje niemożność ustalenia, czy dany środek jest zasadny, czy też podlega unieważnieniu z uwagi na popełniony błąd;

— wszystkie przedstawione przeciwko skarżącej dowody winny były zostać jej przekazane, w miarę możliwości, równocześnie z wydaniem, bądź też jak tylko było to możliwe, zaraz po wydaniu pierwotnej decyzji o zamrożeniu funduszy.

4) Zarzut czwarty, w ramach którego skarżącą twierdzi, że przyjęte środki ograniczające naruszają jej prawo własności i, sprzecznie z zasadą proporcjonalności Unii Europejskiej, nie są proporcjonalne do decyzji, ze względu na to że:

— nie istnieje żaden związek między celem, do którego zmierza Rada a nałożonym na skarżącą środkiem ograniczającym;

— Rada nie wskazała żadnej transakcji, w której brałaby udział skarżącą;

— istnieją inne możliwe, bardziej proporcjonalne środki zwalczania ryzyka związanego z zarzucaną Iranowi „działalnością nuklearną” i finansowaniem tejże działalności.

- (¹) Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).
 (²) Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2011 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-16/11)

(2011/C 72/44)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, M. de Ree i M. Noort, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 listopada 2010 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim art. 1 tej decyzji dotyczy Niderlandów i odnosi się do finansowej korekty w wysokości (łącznie) 28 947 149,31 EUR, dokonanej w związku z zadeklarowanymi wydatkami w latach 2003-2008 w ramach systemu kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją 2010/668/UE Komisja dokonała ryczałtowej korekty o 10 % zadeklarowanych przez władze niderlandzkie kwot wypłaconych w latach 2003-2008 w ramach europejskich systemów wsparcia dotyczących skrobi ziemniaczanej. Zdaniem Komisji władze niderlandzkie wypłaciły producentowi skrobi ziemniaczanej i producentowi ziemniaków pomoc za to, że producentowi ziemniaków w dostawę ziemniaków zapłacona została cena minimalna w pełnej wysokości.

czanej i producentowi ziemniaków pomoc za to, że producentowi ziemniaków w dostawę ziemniaków zapłacona została cena minimalna w pełnej wysokości.

Rząd niderlandzki zajmuje stanowisko, w myśl którego cena minimalna w pełnej wysokości została zapłacona przed przyznaniem pomocy dla producenta skrobi ziemniaczanej i producenta ziemniaków. Cena minimalna została zapłacona po pierwsze po potrąceniu jej części z niezaspokojoną (prywatnoprawną) wierzytelnością producenta skrobi ziemniaczanej względem producenta ziemniaków i po drugie w drodze przelewu pozostającej do zapłaty części ceny minimalnej na konto (bankowe) wskazane przez producenta ziemniaków.

W uzasadnieniu wniesionej przez siebie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/99 (¹) i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 (²), w związku z art. 5 rozporządzenia nr 1868/94 (³), art. 11 rozporządzenia nr 97/95 (⁴), art. 10 rozporządzenia nr 2236/2003 (⁵), art. 26 rozporządzenia nr 2237/2003 (⁶) i art. 20 rozporządzenia nr 1973/2004 (⁷) poprzez wyłączenie wydatków z finansowania, mimo iż warunki przyznania premii i bezpośredniego wsparcia były spełnione, ponieważ cena minimalna została zapłacona po potrąceniu i w drodze przelewu.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/99 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, w związku z art. 5 rozporządzenia nr 1868/94, art. 11 rozporządzenia nr 97/95, art. 10 rozporządzenia nr 2236/2003, art. 26 rozporządzenia nr 2237/2003 i art. 20 rozporządzenia nr 1973/2004 poprzez wyłączenie wydatków z finansowania, mimo iż przed przyznaniem premii i bezpośredniego wsparcia producenci ziemniaków mogli swobodnie dysponować ceną minimalną.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/99, art. 8 rozporządzenia nr 1663/95 (⁸), art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, art. 11 rozporządzenia nr 885/2006 (⁹) oraz prawa do obrony poprzez wyłączenie wydatków z finansowania, mimo że przewidziane w ww. przepisach postępowanie kontradyktoryjne nie zostało przeprowadzone we wszystkich postępowaniach służących dokonaniu ustaleń prowadzących do wyłączenia wydatków z finansowania.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/99 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 w związku z art. 11 rozporządzenia nr 97/95, art. 10 rozporządzenia nr 2236/2003, art. 26 rozporządzenia nr 2237/2003 i art. 20 rozporządzenia nr 1973/2004 poprzez wyłączenie wydatków z finansowania, mimo że zapłata ceny minimalnej mogła być kontrolowana przez płatnika na podstawie dokumentacji towarzyszącej dostawom.